

«پیام جناب نصرت الله بهره مند، چهارمین ولی امر دیانت بهائی،

به مناسبت سالروز میلاد حضرت باب و حضرت بهاء الله»

عیدزادروز حضرت بهاء الله (شنبه ۲۲ آبان ۱۳۹۵ مطابق ۱۲ نوامبر ۲۰۱۶) را به همه ی بهائیان تبریک و شادباش می گویم.

حضرت بهاء الله در تاریخ ۱۲ نوامبر ۱۸۱۷ میلادی مطابق دوم محرم ۱۲۳۳ هجری قمری به عرصه دنیای جسمانی قدم نهادند و جهان را روشنایی بخشیدند.

شایسته است که سال آینده بهائیان در ۱۲ نوامبر ۲۰۱۷ مطابق با ۲۱ آبان ۱۳۹۶ که مصادف با دو یستمین سال تولد حضرت بهاء الله است در سراسر دنیا جشنهایی در خور و مناسب چنین روز مهم و ارجمند را برگزار نمایند.

متأسفانه مؤسسه ای که بناحق و به غلط خود را بیت العدل می نامد و هر لحظه از دیانت حقیقی بهائی بیشتر فاصله می گیرد، دو سال قبل به دلیل نادانی و عدم درک نصوص مبارکه مرتکب اشتباهی

بسیار زشت و ناپسند گردید، سبب گمراهی بیشتر مقلدان خود شد و ثابت نمود که واقعاً مشمول این بیان اولین ولی امر الله است:

«هر هیئتی که به نظام الهی و بر حسب تعلیمات و اصول و شرایط سماویه که در صحف الهیه مشروحاً مشبوت و مسطور است کاملاً گمایدنغی و یلیق لهذا المقام الرفیع والمركز المنیع انتخاب و تشکیل نشود آن هیئت از اعتبار اصلی و رتبه روحانی ساقط و از حق تشریح و وضع احکام و سنن و قوانین غیر منصوصه ممنوع و از اشرف اسنی و قوه مطلقه علیاً محروم»

(توقیعات مبارکه، ۱۹۲۲-۱۹۲۶: صفحه ۲۴۰)

بیت بدلی در پیام ۱۰ ژوئیه ۲۰۱۴ خود نوشته است:

«دو عید میلاد، یعنی یوم تولد حضرت بهاء الله و تولد حضرت ربّ اعلی تا به حال همیشه در شرق در روزهای اول و دوم ماه محرم مطابق تقویم هجری قمری برگزار شده است. حضرت بهاء الله تصریح می فرمایند که "این دو یک یوم محسوب شده عند الله." در عین حال در مکتوبی به زبان انگلیسی از طرف حضرت ولی امر الله ذکر شده است که "در آینه بدون تردید همه ایام متبرکه که طبق تقویم شمسی رعایت خواهد شد و تمهیدات لازم برای برگزاری عمومی دو عید سعید میلاد فراهم خواهد گردید." این مسئله که چگونه خصوصیت قمری بودن این دو یوم مبارک در متن

تقویم شمسی حفظ خواهد شد تاکنون بدون پاسخ ماندن بود. این دو عید مبارک از این پس بر طبق تصمیم این جمع، در اولین و دومین روز هشتمین ماه قمری پس از نوروز بر اساس جداول نجومی که از پیش با در نظر گرفتن طهران به عنوان نقطهٔ مبدأ تهیه شده، برگزار خواهد گردید. در نتیجه، ایام برگزاری دو عید میلاد سال به سال تغییر خواهد کرد...»

اولین ولی امر الله به دفعات ضمن پیام‌های خود تأکید فرمودند که لازمست اعیاد و ایام محرمه بر اساس تقویم شمسی برگزار شود.

دلیل لزوم برگزاری جشن‌ها و جلسات مربوط به اعیاد و ایام محرمه بر حسب تقویم شمسی تطابق دقیق آن روزها با چنین روزهایی در گذشته است که رویدادهای بسیار مهم تاریخی رخ داده است؛ زیرا ایام سال در تقویم هجری قمری (اسلامی) یازده روز از سال خورشیدی کمتر است؛ لهذا قابلیت تطبیق با فصول سال و وقایع تاریخی را ندارد.

بیت بدلی که بجز نام هیچ شباهتی با بیت عدل اعظم که حضرت عبدالبهاء در الواح مبارک و صایای خود نحوه‌ی تشکیل، چگونگی و ترکیب آن را به دقت و به صراحت تشریح و توصیف فرموده‌اند ندارد با دیدی مادی گرایانه سعی دارد دوروزی را که هیچ ارتباط تاریخی با تولد حضرت بهاء الله و حضرت باب ندارد در تقویم بهائی بگنجاند که با فرض عدم سوء نیت این موضوع نشان دهند

بی اطلاعی و ناآگاهی دست اندرکاران است. اگر حداقل الواح و نصوص را مطالعه می کردند شاید به مفهوم "این دو یک یوم محسوب شده عندالله" پی می بردند.

حضرت بهاء الله می فرمایند:

«در ظهور اولم بکلمه ثانی از اسمم بر کلّ ممکنات تجلی فرمودم، بشأنی که احدی را مجال اعتراض و اعتراض نبوده و جمیع عباد را برضوان قدس بی زوالم دعوت فرمودم و بکوشش قدس لایزال خواندم. مشاهده شد که چه مقدار ظلم و بغی از اصحاب ضلال ظاهر بشأنیکه لن یحصیه الا الله. تا آنکه بالاخره جسد منیر مراد رهوا آویختند و برصاص غلّ و بغضاء مجروح ساختند تا آن که روح بر فیتق اعلی راجع شد و بقمیس ابهی ناظر و احدی تفکر ننمود که بچه جهت این ضرر از عباد خود قبول فرمودم، چه که اگر تفکری نمودند در ظهور ثانیم با سمی از اسمایم از جمال محتجب نمی ماندند.»

(مجموعه الواح مبارکه (چاپ مصر): صفحه ۱۷۲) (آیات الهی، جلد ۱: صفحه ۲۲۱)

هم چنین می فرمایند:

«جمیع شما اشجار رضوان قدس منید که بدست مرحمت خود در ارض مبارکه غرس فرمودم و بنیسان

رحمت بی زوال خود تردید نمودم و از حوادث کونیّه و خطرات ملکّیّه بملائکّه حفظ فرمودم حال از مُغْرَس و حافظ و مربّی خود غفلت ننماید و دون او را بر او مقدّم و مرجّح مدارید که مبادا اریاح سمومیّه عقیمیّه بر شما مرور نماید و جمیع را از اوراق بدیعه و اثمار جنیّه و افنان منیعه و أغصان لطیفه محروم نماید* کلمات حکمت را از لسان ظهور قبل شنو* که پسر مریم فرمودم که هر مالک بوستانی شجره یابسه را در بوستان باقی نگذارد و البته او را قطع نموده بنا را فکند چه که حطب یابس در خور و لایق ناراست* پس ای اشجار رضوان قدس عنایت من خود را از سموم انفس خبیثه و اریاح عقیمه که معاشرت بمشرکین و غافلین است حفظ نماید تا اشجار وجود از جود معبود از نجات قدسیّه و روحات انسیّه محروم نگردد و لا زال در رضوان قدس احدیّه جدید و

خرّم ماند*»

(مجموعه الواح مبارکه (چاپ مصر): صفحه ۳۲۰)

حضرت عبدالبهاء تبیین و تشریح می فرمایند که چگونه حضرت بهاء الله و حضرت باب حقیقت واحد بودند:

«عقید ثابتہ راسخه و حقیقت معتقدات واضحه صریحه این عبد و اهل ملکوت ابھی کہ جمال مبارک شمس حقیقت ساطع از برج حقیقت و حضرت اعلی شمس حقیقت لامع از برج حقیقت یعنی آن نور حقیقت و مصباح احدیت در این زجاجه رحمانیت و این مشکوٰۃ وحدانیت ساطع و

لامع "الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة كأنها كوكب دري يوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيئ ولو لم تمسسه نار نور على نور" و آن نور حقيقت در وقت واحد و زمان واحد هم در اين زجاجة فردانيت ساطع و هم در اين مشكاة وحدانيت ظاهر و واضح و لامع ولى مشكاة مقتبس از زجاجة چه كه نور حقيقت در زجاجة رحانيت ساطع و از زجاجة و هاج فائض بر مشكاة چون سراج و مقام مبشرى باين برهان محقق مى گردد اين مشكاة شمس آفاق است و اين زجاجة نير اعظم اشراق اين مشكاة مصباح عالم بالا و اين زجاجة كوكب ملا اعلی اينست كه با وجود وجودشان در زمان واحد و عصر واحد و تعدد بحسب ظاهر باز حقيقت واحد بودند و كينونت واحد جوهر توحيد بودند و سازج تفريد چون در نورنگرى نور واحد بود چه كه در زجاجة و مشكاة هر دو ساطع و چون بهويت نگرى تعدد مشاهده شود و زجاجة و مشكاة بينى و هم چنين اين زجاجة رحانيت و حقيقت شاخصه بدرجه لطيف و نورانى و شفاف و رحمانى كه با نور حقيقت بقسمى تعاكس يافته كه حقيقت واحد تحقق نموده و صرف توحيد رخ گشوده»

(مكاتب حضرت عبدالبها، جلد ۲: صفحه ۲۵۰)

«از برای مظاهر مقدسه دو مقام است مقام توحيد و مقام توحيد در مقام توحيد حقيقت واحد هستند در اين مقام مى فرمايد "لا نفرق بين احد من رسله" مثلش مثل شمس است هر چند مطالع و

مشارق متعدد است ولیکن شمس واحد است که مشرق و لائخ از کل است در این مقام ذکر هر یک از انبیا ذکر کل است نام احمد نام جمله انبیاست و مقام دیگر مقام تحدید است و آن بحسب مراتب و شئون مظاهر مقدسه است در این مقام می فرماید "تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض" مثل این مقام مثل بروج است که آفتاب را در هر یک از آن تأثیری خاص و در جاتی از حرارت مختلف است چنان که آفتاب را در برج اسد نهایت حرارت حاصل و در برج دلو و حوت حرارت معتدل پس معلوم شد که ذکر بعضی از انبیا عبارت از ذکر کل است»

(مکاتیب حضرت عبدالها، جلد ۲: صفحه ۷۲)

دعا می کنم شما نیز دعا نمایید که قبل از فرارسیدن دوستمین سالگرد تولد حضرت بهاء الله دست اندرکاران بیت بدلی به خود آیند، بیدار شوند و به جبران مافات بکوشند؛ زیرا فرصت زیادی ندارند.

ضمناً زمان واقعی تولد حضرت باب بیستم اکتبر ۱۸۱۹ می باشد؛ لذا شایسته است که سال آیند احباء سالروز تولد حضرت باب را در تاریخ بیست و هشتم مهر ماه که مطابق بیستم اکتبر است جشن بگیرند و بیاد داشته باشند که حضرت بهاء الله و حضرت باب با وجود «تعدد بحسب ظاهر باز حقیقت واحد بودند و کینونت واحد جوهر توحید بودند و سازج تفرید»

«نصرت الله بهره مند»